

Eesti Merelaevanduse valitsuse, partei- ja komsomolikomitee ning mere- ja jõelaevastiku tööliste ametiühingu Eesti vabariikliku komitee häälekandja

Ilmub (vaheaegadega) alates 1950. aasta 21 juulist

EESTI MEREMEES

EESTI MEREMEES

Nr. 4(888) Teisipäev, 5. detsember 1989

Hind 10 kopikat

VALIMISTE HÄIRIJAILE – EI!

Eesti Merelaevanduse parteikomitee pleenum arutas linnanõukogu valimiste ettevalmistamist. Pleenumis osalejad olid ühel meelel selles, et valimiste boikoteerimine, mida panevad ette Interliikumine ning sellega solidariseeruvad organisatsioonid, viiks poliitilisse ummikusse. Pleenum ei pooldanud alternatiivvalimisi ja kutsus koondise kommuniste, kõiki töötajaid üles osalema 10. detsembril valimistes. Koondise (kuhu kuuluvad laevanduse, Kauba- ja Uussadama töötajad) ühiskondlikud organisatsioonid on seadnud 14 valimisringkonnas üles 25 saadikukandidaati. Valijad teevad õige otsuse, kui hääletavad meie kandidaatide poolt.

Merelaevanduse parteikomitee sekretäri asetäitja
Viktor Baranovski

TÄNASES LEHES TUTVUSTAME SAADIKUKANDIDAATE:

- Viktor Baranovski
- Jevgeni Denissov
- Igor Gnezdilov
- Vladimir Kudrjajtsev
- Mihhail Menšov
- Tanel Nurmetalo
- Rein Raudsalu
- Vladimir Truuse
- Vladimir Tšebak
- Lembit Visnapuu

Mihhail Menšov

on sündinud 1949. aastal Tallinnas. Lõpetanud Tallinna Merekooli ja Leningradi Kõrge- ja Põhikooli. Töötanud Eesti Merelaevanduses madruse, neljanda ja kolmanda mehhanikuna ning kapteni esimese abina välissõitudel. Praegu Eesti Merelaevanduse ülema

abi. On olnud valitud laevanduse komsomolikomitee sekretäri asetäitjaks ja sekretäriks ning parteikomitee sekretäri asetäitjaks. Abielus, ühe poja isa. Elab Paldiski maanteel. kandideerib Kadrioru valimisringkonnas nr. 13.

Minu ettepanekud

Linnanõukogu on linna peremees. Iga ettevõtte eraldab kohalikkude eelarvesse kindla protsendi kasumit.

- Linnaliikluse paremaks muutmiseks tuleb kõige enam koormatud magistraalidel kohe hakata ehitama liiklusõlmi. Teid tuleb remontida kvaliteetselt, kasutada eesrindlikku tehnoloogiat.

- Suurendada kulutusi haridusele, tervishoiule ja sotsiaalkindlustusele. Luua lastele, invaliididele ja vanainimestele sobiv elukeskkond ning tänapäevane hooldus- ja teenindussüsteem nende inimeste jaoks.

- Ehitada vaid ökoloogiliselt kahjutuid ettevõtteid. Kõigi objektide üleandmine korraldada linnanõukogu saadikute osavõtul.

- Põhjalikult muuta elamu-ehituse poliitikat. Minna üle peamiselt üksikprojektide kasutamisele ja olemasolevate linnarajoonide rekonstrueerimisele.

- Kadrioru pargi ajaloolise ilme taastamine, melioratsioon- ja irrigatsioonitööde tegemine, puhketsooni loomine. Korraldada vahendite kogumine.

- Projekteerida ja ehitada välja perepuhkuse tsoon Aegna.

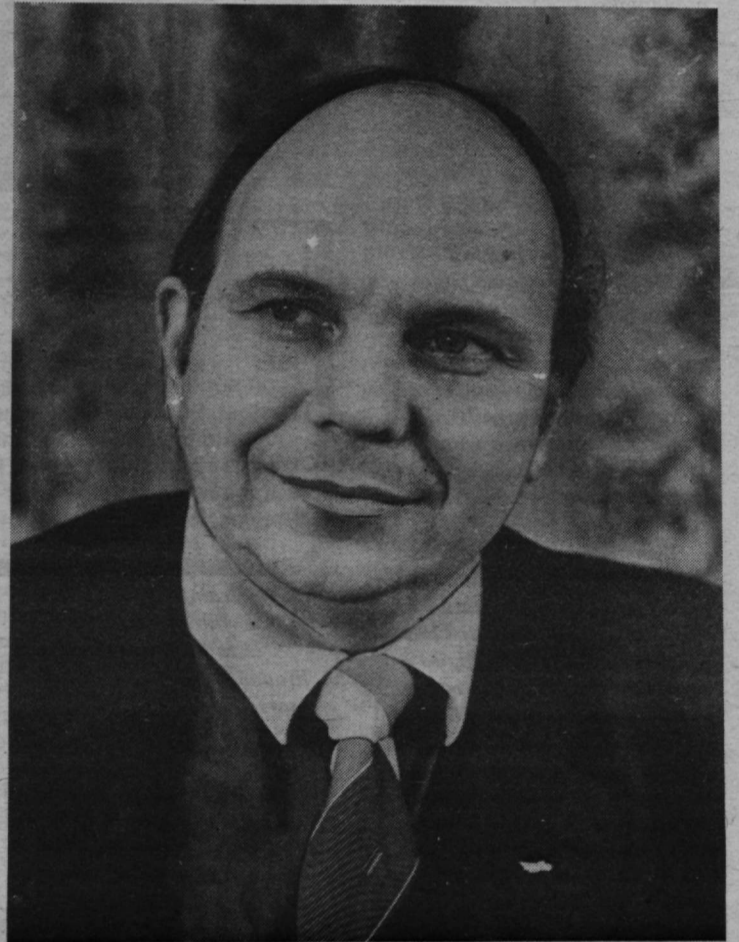
- Kuritegevusega võitlemise linnaprogrammi koostamine.

ne. Praktilise abi osutamine linna miilitsavalitsusele – ettevõtteid peavad aitama tehnika muretsemisel, töötasu ja olme-tingimuste osas.

- Ära jätta Narva mnt. 31 poola restorani ehitamine ja teha sinna laste ning noorukite puhkekeskus.

- Teha vastav uurimus ja korraldada pidev bussiliiklus Uussadama ja kesklinna vahel.

- Merendushariduse reform. Kolmeastmelise süsteemi loomine kaadri ettevalmistamiseks.

SAADIK PEAB SAAMA TEGELIKULT OMA ÕIGUSI KASUTADA

Rahvas usaldab teid. 21. vahetusmeeskond ja mootorlaeva "Nikolai Švernik" meeskond esitasid teid saadikukandidaadiks kodanikualgatuse korras. Kuidas teil õnnestub põhitöö kõrvalt veel saadikukohuseid täita?

Ega see kerge ole. Olen praegu Mererajooni Rahvasaadikute Nõukogu saadik. Teist korda. Arvan, et kohaliku nõukogu saadiku staatuse kohta käivas seaduses tuleb paljugi ümber teha, et saadik saaks tegelikult oma õigusi kasutada. Parem oleks ka, kui ta oleks "vabastatud". Peab ta ju igasse kerkinud küsimusse süve-

nema, kujunenud olukorda analüüsima, selleks aga on vaja aega.

Möödunud aastal pakkusin ma rajooninõukogu istungjärgul välja mõtte, et uusehituse või remondist tulnud objekti vastuvõtukomisjonis oleks ka vastava ringkonna saadik.

Eesti Merelaevanduses töötamise aja jooksul on mul kogemusi tekkinud, kitsaskohti tean mitte kuulu järgi, vaid tegelikult.

Tuleb töötada nii, et valija tunneks: saadik kaitseb tema huve ja õigusi.

Kas teie valimiseelses platvormis on mõni punkt kõige tähtsam?

Mu platvormis on 11 punkti ja

kõik nad on omavahel seotud. Toon näite. Ees seisab suur töö, et Narva maantee 31 ei ehitataks poola restorani. Selle maja elanikud on kategooriliselt restorani vastu. Neisse ruumidesse võib teha laste ja noorukite puhkekeskuse.

Valimisi võib boikoteerida, ent võib ka taotleda nüüsguste saadikute valimist, keda me usaldame. Mida teie arvate?

Minu meelest tuleb võidelda võrdsetel alustel valimiste käigus.

Vestles
Tatjana Andrejeva
D. Prantsu foto

«Ei ole vaja jalgratast uuesti leiutada»

Valimised on mõne päeva pärast. Paljud Tallinna linnakogude saadikukandidaadid on ajalehtede vahendusel oma vaateid juba tutvustanud. Ja paistab, et kui näiteks tuletoorjuja on see, kes parajasti kandidaadina sõna saab, siis ta aina tuletoorjumise asjadest ka räägib. Justkui elaksid Tallinnas vaid tuletoorjujad. Või siis esineb tervishoiusüsteemi töötaja. Pole raske arvata, et tema jutt puudutab polikliinikuid, haiglaid jne. Paljude programm on väga erialane.

Kuid valima läheme ju võimu esindajaid. Esiplaanil peaksid siis nähtavasti olema poliitiline suuniltus. Ja kui poliitikat kõnelda meie praegustest tingimustest lähtudes, siis kõlab peamine küsimus õige lühidalt. Miks te valimistel osalete?

Rahvuste vahelist ebaklappi ergutades me linna probleeme ei lahenda. Ma arvan, et nii eestlaste kui venekeelse elanikkonna äärmuslikud seisukohad viivad meid peasjast kõrvale. Kuldne kesktee on kõigest kõige parem. Iseennast pean ma tsentristiks, just kuldse kesktee pooldajaks.

Möödukad inimesed, kui nad võimule tulevad, lahendavad kõiki küsimusi teistest rahulikult. Ja teevad seda ka kõrgele intellektuaalsel tasemel.

Mida need alternatiivsed valimised teie meelest endast kujutavad?

Mõtetust. Minu meelest — kui me tunnustame oma riigi võimu, siis tuleb osaleda neis valimistes, mida see võim meile pakub. Mõelgem järgmise paradoksi üle. ERSP ei tunnusta olemasolevat riiklust, aga 10. detsembri valimistest osa võtab. TKÜN aga, kuhu kuulub palju kommuniste, kes on selle riikluse poolt, osa ei võta!

Käsuüsteemi ajastu peaprobleem oli selles, et nõukogude käes oli nõndanimetatud (juriidilisest vaatepunktist läheduses) võim. Kuid nõukogud on vaesed. Ilma rahata teatavasti aga võimu ei ole. Kõik praegused jutud linna isemajandamisest, munitsipaalomandist jne. ei ole nähtavasti juhuslikud...

See on väga terve mõte. Tööpoolest, et linna korras pidada,

Igor Gnezdilov

on sündinud 1946. aastal Novorossiiskis. Eestis elab 1947. aastast. Lõpetanud Leningradi Kõrgema Merekooli. Kogu elu töötanud Eesti Merelaevanduse laevadel välissõitudes. Kaugsoidukapten. Praegu kapten-juhendaja. Valitud Eesti Kaptenite Klubi esimeseks presidendiks. Elab Mustamäel. Abielus, kahe lapse isa. Kandideerib Kadrioru valimisringkonnas nr. 13

on vaja raha, ja palju raha. Makse võib suurendada.

Maksude suurendamine ja hindade tõstmine pole populaarsed abinõud.

Sellest hoolimata arvan ma, et linnas asuvatelt ettevõtetelt saadavat maksu võib suurendada. Maks peab olema mõistlik, ometi aga nii suur, et linlastele

hea normaalne elu kindlustada, arvestades nii transporti kui teede ja majade korrashoidu.

Arutlegem korraaks niimoodi. Teie ja mina olemegi nõukogu. Raha meil pole. Mis ette võtta? Ehitaime ehk vabriku või trükkikoja? See on siis meie, st. munitsipaalomand. Raha, mis me teenime, läheb

● Valimistest osavõtt on mu poliitiline seisukoht. Pean end tsentristiks. Möödukad inimesed, kui nad võimule tulevad, lahendavad küsimusi rahulikult kui teised.

● Rahata ei ole võimu. Linn peab oma olemasolu tarvis hakkama raha teenima. Munitsipaalomand, avatud majandus, rent ja eraomand, isemajandav pangasüsteem... Minu platvormi aluseks on IME!

● Pean oma inimlikuks ja kodanikukohuseks Tallinna kui merelinnu endise kuulsuse taastamist. Selle tagatiseks on Eesti Kaptenite Klubi asutamine ja edukas tegevus.

● Olen veendunud, et me ei tohi haigeid ja väeteid inimesi hädas üksi jätta. Halastustegevus peab olema konkreetne!

linna arendamiseks. Praegu aga on nõukogud vaid maksukogud!

Ses seoses on siinkohal sobilik öelda, et Eesti Kaptenite Klubil on ettepanek linna täitevkomitee või Eesti NSV Ministrite Nõukogu egiidi all luua laevanduslik väikefirma. Lõpptulemusena hakkab ettevõtte tööle välisturul ja teenib Tallinnale valuutat.

Suurepärase mõte! Tundub, et see idee võib teostuda kus tahes, ainult mitte Tallinnas. Linnade täitevkomiteede juurde luuakse mitmesuguseid välismajandusettevõtteid, mis toovad konverteeritavat valuutat. Selge, et meie varasematest hädadest pole kerge lahti saada. Linnakogud arvab siiaamaani, et kui ta on kord juba mingi määruse välja andnud, siis see ka edasise arengu garanteerib. Kuid vaadagem Lääne linnavalitsuste kogemusi. Nemad ei toetu mitte käskkirjale, mitte paberilpakale, vaid majanduslikele meetoditele. Pealtnäha — mis võiks veel kergem olla kui üks juhtimis- põhimõtte teiseaga asendada. Ent kuidas seda ikkagi teha?

Peame tegema nii, et müüjal oleks kasulik kaubelda. Ühe meie juhtiva majandusteadlase mõte nn. vabaturust on mulle lähedane. Peame murega ära harjuma, meritsi saab ju tuua kohale seda, mis meil praegu puudu on.

Meie, meremehed, oleme tihedamini välismaal kui kodus. Ja ma võin täie veendumusega öelda, et meiega kaubelda tahvaid firmasid ja üksikisikuid on väga palju.

Kõik sõltub inimestest, nende ettevõtlikkusest. Kui nõukogudesse saavad inimesed, kel seda pole tarvis mitte prestiiži mõttes, vaid selleks, et linn elamise tarvis mugavamaks teha, kui nad on kompetentsed inimesed, siis viiakse paljud ideed ellu.

Arvan, et tulevased saadikud peavad kindlasti oskama kahte kohalikku keelt ja — hindaksin väga! — kui ka ühte või kahte võõrkeelt. Seda selleks, et rahumeeli suhelda selle rahva kultuuriga, kellega kõrvuti elatakse. Siis pole vaja omal jalgrajast leiutada.

Võtame näiteks Eesti Kaptenite Klubi. Selle loomise mõte oli mitu aastat õhus. Lahenes asi aga lihtsalt. Võtsime ühendust merekaptenite assotsiatsioonide rahvusvahelise föderatsiooniga, palusime meile saata nende vastavaid dokumente ja tegime need enda jaoks ümber. Praeguseks on meie klubi selle rahvusvahelise organisatsiooni liige ja me õpime aktiivselt tundma SLV, Norra ja Taani kaptenite kogemusi.

Kui nüüd kasutada teie nimetatud kogemusi ja kanda nad üle kohaliku omavalitsuse küsimustele, siis tähendab see, et miks mitte võtta ühendust vastavate administratiivsete üksustega Helsingis või Stockholmis. Tulla kokku ja ise otsustada, mida ette võtta. Nagu Kaptenite Klubi.

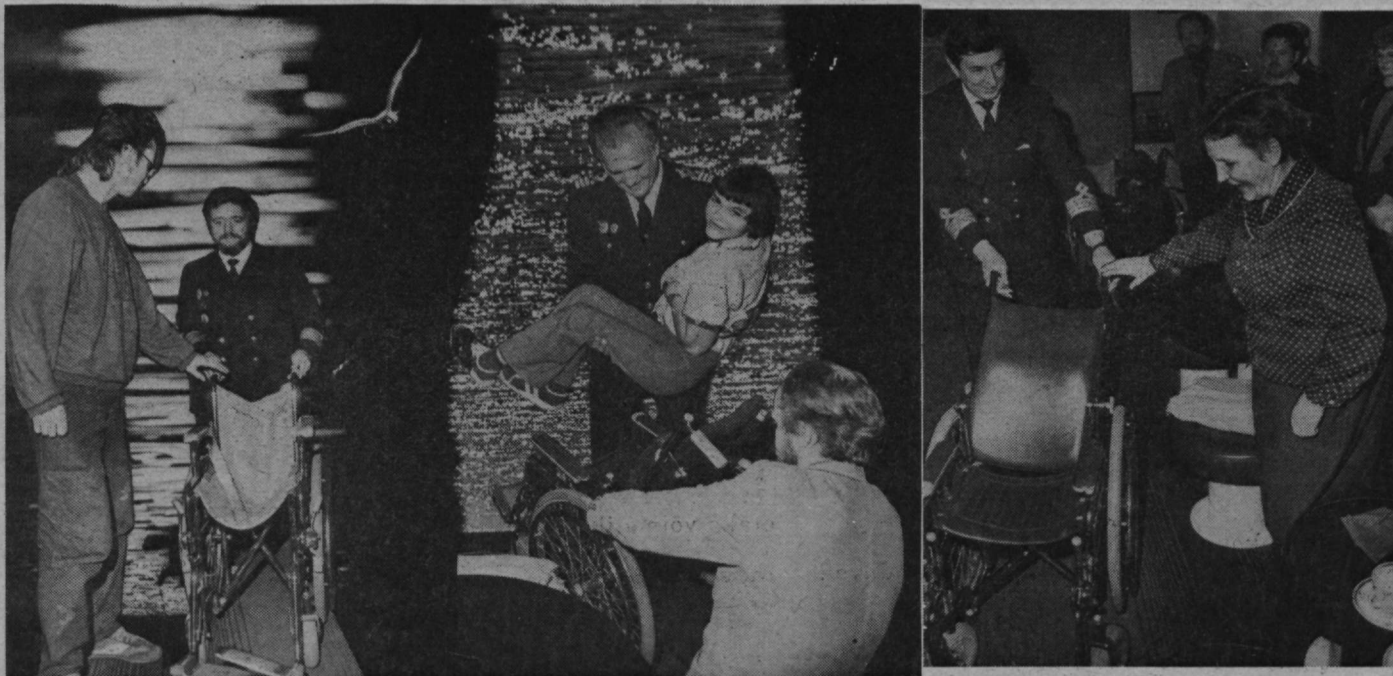
Ja kuna me juba parajasti oletustega tegeleme, siis fantaseerigem veel veidike. Oletagem, et teie olete linnaeape.

Ökoloogiliselt kahjulikud ettevõtted tuleb kinni panna või ümber profileerida. Viimane on tõenäolisem. Esimesel etapil on loomulikult rahalisi vahendeid vaja. Ja need peab saama linnavalitsuse tuludest.

Linnapeana aitaksin ma kõigiti kaasa Eesti Kaptenite Klubi algatusele invaliidide abistamiseks. Klubi korraldas ratastoole saamise Taanist. Selle eest saime UNESCO tänu osaliseks. Võime teha enamgi. Meil on arve Välismajanduspangas, kuhu valuutat omavad organisatsioonid võiksid seda meie puuetega kaaskodanike heaks üle kanda, et osta neile vajalikke vahendeid.

Ühesõnaga, teil on ideid, energiat ja tahtmist inimeste heaks tööd teha. Valijad otsustavad ise, kellele oma hääli anda. Miks ei peaks see teie olema?

Vestles Alevtina Barankina
D. Prantsu foto

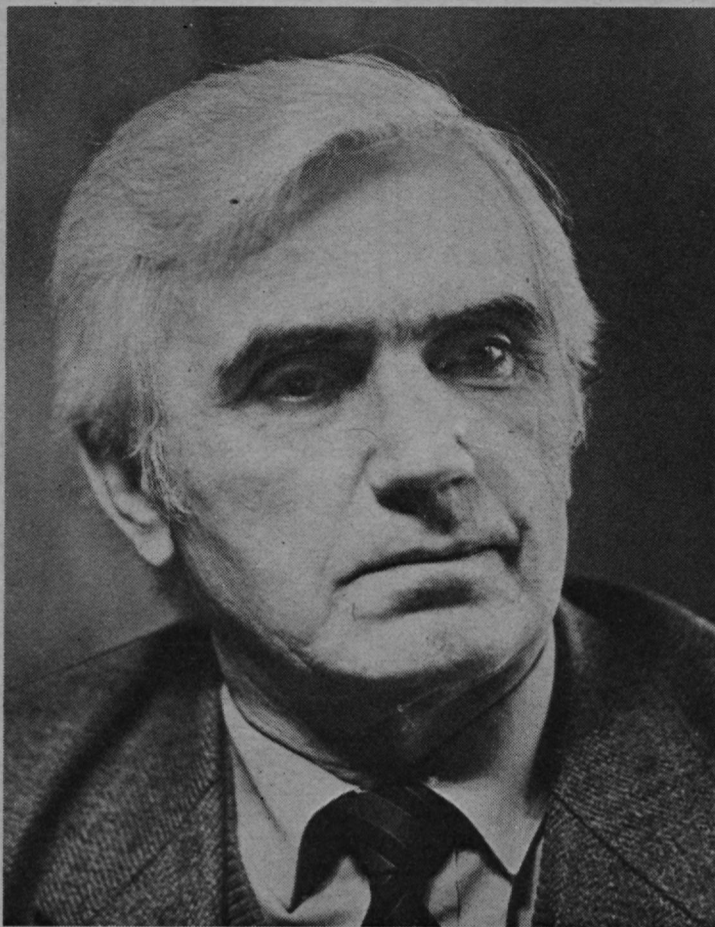

Kõige peamine siin maa peal on südametunnistuse seadus. Avali ja ausalt enda ümber ringi vaadanud, oleme me aru saanud, et kui me nüüd ei hakka elama kaastunde märgi all, siis saadab meie homset päeva häda märk.

Eesti Kaptenite Klubi annab üle Taanist saadud ratastoole.

Tanel Nurmetalo

on sündinud 1937. aastal Võrumaal. Lõpetanud Leningradi Kõrgema Merekooli. On olnud kaugsõidukapten, töötanud laevanduse kaldaüksustes, praegu "Inflo" direktor. NLKP liige. Tallinnas elab 1953. aastast. Abielus, kahe poja ja ühe tütre isa. Elab Lasnamäel. Kandideerib Kadrioru valimisringkonnas nr. 13, esitatud Mererajooni Rahvarinde poolt.

Tahaksin ajalehetoimetust täna võimaluse eest lehes sõna võtta. Erinevalt varasematest annavad eelseisvad valimised linnlastele üpris suured võimalused alternatiivseks tahteavaldusteks.

Üldse on linnanõukogu 80 mandaadile pretendeerimas 288 saadikukandidaati. Kadrioru 13. valimisringkonnas on 4 mandaadile esitatud kokku 18 inimese kandidatuuri, neist kaks Rahvarinde poolt. Rahvarinne kuulub Tallinna Valimisliitu koos Töökollektiivide Liidu, Arstide Liidu, Eesti Naiste Liidu, Muinsuskaitse Seltsi, Eesti Kristliku Liidu, Roheliste Partei ja teistega (ERSP välja arvatud).

Hoolimata mõningasest erinevusest valimisplatvormides ja mõnele küsimusele lähenemises ühendab kõiki nimetatud liikumisi sügav poolehoid IME ideedele ja eesmärkidele, kindel veendumus IME kiire rakendamise hädavajalikkuses. Tallinna Valimisliidu poolt on üldse esitatud 69 kandidaati.

Kellelegi ei ole muide saladus, et tõsiselt valmistuvad valimisteks ka teiste ühiskondlike liikumiste kandidaadid, kelle valimisplatvorm põhjalikult erineb Tallinna Valimisliidu omast.

Ilmselge, et kui valijail on nii suured valikuvõimalused, peab kandidaadil peale kompetentsuse ja olukorra tundmise olema ka julgust ja sihikindlust oma seisukohtade kaitsmisel ning oma valimisplatvormi ellurakendamisel.

Teisest küljest on valija õigused lahutamatu seotud teatud sotsiaalse vastutusega oma valiku lõpptulemuse eest. Igüks peab meeles pidama, et ühe või teise kandidaadi poolt hääletades tehakse poliitiline otsus.

Muidugi ei jõua ajalehes kõiki valusaid küsimusi üles lugeda. Olen vaid lühidalt püüdnud peatada oma programmi võtmeküsimustel. Mu programmi põhineb ajakirjanduses avaldatud Rahvarinde valimisplatvormil, mida ma täielikult toetan. Loodan, et mul õnnestub oma mõtteid pikemalt arendada kohtumistel, dialoogis valijatega.

Olenemata sellest, missuguseks kujunevad valimiste tulemused minu enda jaoks, kutsun ma lehelugejaid üles hääletama Tallinna Valimisliidu ja eriti Rahvarinde kandidaatide poolt.

Neid valijaid, kes huvitusid minu platvormi põhipunkti-dest, tänan ma ette võimaliku toetuse eest.

D. Prantsu foto

Toetan IME elluviimist

● Saavutada Eesti tegelik poliitiline ja majanduslik iseseisvus.

IME idee edukaks rakendamiseks on vaja mitte deklaratiivset, vaid tegelikku, ma ütleksin, kombatavat poliitilist ja majanduslikku iseseisvust. Kõik vabariigi elu ja arengut puudutavad olulised küsimused tuleb lahendada vaid Eestis eneses. Eesti peab NSV Liitu hakkama kuuluma täiesti uutal alustel, milleks võiks saada uus liiduleping. See kujutaks endast kvalitatiivselt kõrgeimat astet kogu föderatsiooni arengus.

● Merekaldad rahvale, sadamad väikesadamad linna- ja vallavalituste alluvusse.

Eesti on mereriik. Mandri-Eesti rannajoon on 1240 kilomeetrit, saarterannajoon kokku 2540 kilomeetrit pikk. Kuni 1940. aastani oli meil ükskõik milliste lippude all sõitvatele laevadele avatud 26 sadamat ja väikesadamat. Meri andis rahvale leivakõrvast, rõõmustas ja tõi inimestele tervist. Ent misuguses olukorras on meie mererannad praegu? Kui palju kilomeetreid okastaraati ja missugune hulk igat sorti hoiatavaid ja keelavaid silte "kaunistavad" seda nüüd? Jääb mulje, et piirivalvurid seisavad kindlalt näoga kalda poole ja kaitsevad seda tulemuslikult oma rahva eest.

Ega keegi ei eitagi arvatavasti vajadust riigipiiri kaitsta, kuid ehk on juba aeg teha seda tänapäevamate tehniliste vahendite abil. Tallinna reid, mille ööpimedusse löikuvad meie kuulsate prožektorite valgusvihud, on saanud nii nõukogude kui välismaa kaptenite naerualuseks. Nali naljaks, aga need prožektorid mitte üksnes segavad normaalset laevajuhtimist, vaid võivad sadamasse pääsemisel ka ohtlikke olukordi tekitada.

Meil napib väga põhjalikult mootorikütust. Ja samal ajal sõidab tohtu hulk veoautosid läbi Eesti kirdest edelasse ja läände ning veab ehitus- ja muid materjale. Kas ei oleks autovedude omahinda arvestades rentaabli paigutada vahendid väikese kan-dejõuga ja süvisega laevade ehitamiseks, et rahuldada vabariigi transpordivajadusi? Ent kus niisugust laevastikku võiks lossida ja laadida? Selle aasta lõpuks hakkab tööle vaid üks väikesadam, (see on põhjarannikul Toilas ja läheb käiku tänu kalurikolhoosile "Oktoober"), mis kindlustab laevade komertssissesõidud. Kõigil neil asjadel pole pemeest, puudub ühtne läbikaalutud ja mõistuspärane majanduslik lähenemine.

IME käiku minnes peaksid kõigist sadamatest ja väikesadamatest saama sõltumatud isemajandavad üksused, mis peaksid alluma linnavalitsusele või valdadele, nagu see on paljudes maailma maades. Need peavad olema avatud

äri ja kaubalaevandusele, ning erandiks ei tohi olla ka välislaevad. Rahaeraldised neilt sadamailt ja väikesadamailt ei oleks kohaliku eelarve jaoks hoopiski mitte ülearused. Ainult see võiks tõsta kohalike võimude huvi ja vastutust sadamate, väikesadamate ja üldse kaubalaevanduse arendamisel.

● Aidata kaasa väliturismi arendamisele ning vaba kaubalaevanduse ja kalapüügi kui välisvaluuta saamise võimalikele allikatele.

Tallinna suurune linn peab suutma vastu võtta ja korralikult majutada kuni 10 000 külalist ühekorraga. Meie tegelikud võimalused on umbes neli korda väiksemad. Ning teistest Eesti linnadest ei saa ses seoses kahjuks üldse rääkida. Ka kardame me üha rohkem turistide voolu, sest linnarahvalegi ei jagu korralikke toiduaimeid. Riikides, mis turismihuvi äratavad (ja ka Eesti kuulub kahtlemata nende hulka), rõõmustavad inimesed tavaliselt, kui neile rohkem külalisi kokku sõidab, sest see tähendab linnavalitsuse käsutades olevate vahendite hulga suurenemist, uusi töökohti, omakandi üldist edasiarenemist. Hulga maade jaoks on väliturism ilma liialdamata peamine sissetulekuallikas. Meil aga otsitakse aina võimalusi, kuidas neid väljamaalasi tulemast takistada. Kuni hiljutise ajani polnud Eestimaa väliturismist huvitatud, sest peale lisatöö ja omaenese toidulaua halvenemise ei toonud see midagi kaasa. Nüüd pakuvad välismaised turismifirmad vastastikuse kasu alusel korraldada reise meie saartele, põhjarannikule ja mujale. Ent reisilaevu saame vastu võtta vaid Tallinna sadamas.

IME ajal ei pea Eesti Merelaevandus jääma ainaks ja seetõttu monopoli omavaks laevandusega tegelevaks ettevõtteks, on vaja alternatiivseid variante. Vaid vaba konkurents ja sellest lähtuv võitlus, saamaks klienti endale, suudab meid paigast liigutada ja teeninduse taset tõsta. Konkurents reisilaeve teenindamisel on sündinud "Inflo" bisnisile teistmoodi vaatama.

Igal aastal tuleb Tallinna reidile umbes 250 välismaa reisilaeva. Kui meil oleks võimalik kasvõi kolmandik neist kai äärde lasta, suureneks meie riigielarve 250 000 valuutarubla võrra. Ei usu, et niisugune "valuutasüst" meil mööda külgi maha jookseks...

● Tagada kõigile Eestimaa elanikele normaalset töö- ja elutingimusi, sotsiaalne ja õiguskaits ja julgeolek.

Igal alaliselt Eestis elaval inimesel peab olema tema elukutsele, kogemustele ja vaimsetele vajadustele vastav töö. Lisan, et see peab olema tasustatud õiglaselt, tegelikke hindu ja muid pidevalt mõjuvaid majanduslikke faktoreid ning töötaja isiklikku panust arvestades.

Ent võib tekkida objektiivseid põhjusi, mis teevad sobiliku töö saamise keerukaks. Näiteks meremeeste puhul, kui vana laev maha kantakse ja kohe pole võimalik seda uuega asendada. Viimati kirjeldatud juhul peab meremeeste nende soovi korral võimaldama tööle asuda välislaevadel. Me ei tohi välistada ka iga muu Eestimaa elaniku töötamist välismaal: kui ta seda soovib, peab ta niisuguse õiguse saama.

Täiesti uued nõudmised tuleb esitada seoses meie eluruumide suuruse, mugavuste ja viimistlusega. Lasnamäe kividžungel on linnaehituses isegi mitte eilne, vaid üleilne päev. Samas ei mõista me hoida omanoolisi puumaju Kadriorus.

Põhjalikult tuleb üle vaadata ka meie sotsiaalse ja õigusliku kaitse küsimused, vastavad normatiiv- ja seadusandlikud aktid. Muide, meie okkiline tee tõelise õigusriigi poole alles algab, ning see on teema, mis vajab märksa rohkem ruumi kui siinkohal võimalik.

Eraldi teema on tallinlaste, nende vara ja rahu kaitse ning avaliku korra tagamine. Eesti NSV Ministrite Nõukogu on juba teinud selles suunas konkreetseid samme, kuid me oleme alles tee alguses. Tulevaste linnanõukogu saadikute üks tähtsamaid ülesandeid on sellesuunalist tööd jätkata. Lause, et inimene võib meil kindlalt ja rahulikult tulevikuks vaadata, peab lõpuks hakkama reaalselt sisu omandama.

Ei usu, et mu arvamus tervishoiust ja meditsiinilisest teenindamisest Tallinnas oluliselt erineks valijate omast. Võib arvata, et igapäev on ses seoses negatiivseid emotsioone olnud, rääkimata eelajaloolisest meditsiinitehnikast, kiviaegsest farmaatsiast ja lihtsalt paljude rohtude apteegist kadumisest. Ja kõnelemata keemiliselt saastunud toidust, mida me lapsed ja meie ise päev päeva kõrval sööme.

Ühesõnaga, on, millest rääkida ja eriti millega tulevastel saadikutel tegelema hakata.

Meie pole nõus

Viktor Baranovski

on sündinud 1955. aastal Gomelis. Lõpetanud Leningradi Kõrgema Inseneride Mere-kooli. Tallinnas elab 1976. aastast. Töötanud Eesti Merelaevanduse laevadel; praegu laevanduse parteikomitee sekretäri asetäitja. Abielus, kahe tütre isa. Elab Lasnamäe VI mikrorajoonis. Kandideerib Priisle 18. valimisringkonnas.

● Ka mina nagu paljud mu lugupeetud valijaist elan Lasnamäe VI mikrorajoonis. Vaevalt on tarvis kedagi veenda, et ma tunnen hästi uusehituste probleeme. Muide, neid pole ju mitte ainult uutes mikrorajoonides. Spetsialistid väidavad, et Tallinn suudab peavarju anda vaid sajale tuhandele elanikule. See pärast on linna infrastruktuuri arendamine tulevaste saadikute üks peamisi ülesandeid. Uus linnanõukogu ei suuda kogunenud probleeme lahendada, kui tal ei ole küllaldaselt raha ega tegelikku iseseisvust.

Andmata oma valijaile mingeid vastutustundetuid lubadusi, kinnitan ma neile, et hakkam kaasa aitama linna, eelkõige aga viienda, kuuenda ja seitsmenda mikrorajooni infrastruktuuri väljaarendamisele. Esmaseks ülesandeks pean Rahu tee haljastamist (kui ajutist lahendust), kaubanduskeskuse ehituse lõpetamist ja selle juurde väikese turu loomist ning kultuuri- ja terisekeskuse ehitamist.

● Et muretsen keerulise

kriminogeense olukorra pärast Lasnamäel, teen jõupingutusi piirkonnainspektorite ja rahvamaleva tööreorganiseerimisel. Piirkonnainspektorite töö peab olema nii korraldatud, et nad oleksid kõigile mikrorajooni elanikele teada ja kätte saada. Nad peavad vastutama ja head palga saama. Kuni selle küsimuse lahendamiseni linna tasandil pakun ma välja juurdemaksu piirkonnainspektori palgale kooperatiivide "Loo" ja "Edu" arvelt. Autoomanike huvides pean hädavajalikuks tasulise parkla ehitamist.

● Et olen kooperatiivi "Loo" juhatus liige, siis tean hästi linna ehituskooperatiivide muresid. Pean oma kohuseks seista elamu-ehituskooperatiivide ja nende liikmete õiguste eest. Kõigepealt tuleb tugendada ehituse kvaliteedi

ja remondi kontrolli. Kooperatiivi liikmel peab olema vaieldamatu õigus oma raha eest ostetud korteriga oma äranägemise järgi talitada. Sellega seoses olen elamu-ehituskooperatiivide põhikirja uue läbi vaatamise ja 22. juulil 1988 linna täitevkomitee poolt vastu võetud elamu-ehituskooperatiividesse astuda soovivate kodanike arvelevõtmise reeglistiku mõne punkti äramuutmise poolt.

● Edasi elada nii, nagu me elame, muutub end austava inimese jaoks sündsusetuks. Luban oma valijaile toetada ja igati aidata ellu viia igasugust positiivset initsiatiivi, mis muudab linnaelanike elu paremaks. Luban oma lugupeetud valijaile Priisles, et olen vastutustundeline ja teie probleemide suhtes tähelepanelik.

Ühiskondlikest liikumistest ma aktiivselt osa ei võta, kuid olen valmis koostööd tegema nende liikumistest osavõtjatega, kes on huvitatud poliitilise olukorra stabiliseerimisest ja linna probleemide lahendamisest.

16. novembril toimus miiting "Võrdsete õiguste eest". Korraldajate hulgas olid Interliikumine ja Töökollektiivide Ühendnõukogu. Merelaevandus on ühendnõukogu liige. Miitingust võtsid osa laevanduse ja sadamate töötajad. Ka teie olite seal. Nagu teada, võeti sel miitingul vastu resolutsioon, milles räägitakse alternatiivsete valimiste korraldamisest. Ses seoses ei saa ma teilt kui Eesti Merelaevanduse ideoloogisekretäri küsimata jätta, kuidas teie suhtute miitingusse ja seal vastuvõetud resolutsiooni.

Mõni sõna selle kohta, kuidas seal sündmused arenesid. 14. novembril oli sadamas miiting, kus otsustati meie "Võrdsete õiguste eest"-saadikugruppi toetada ja loobuda valimiste boikoteerimisest, hukka mõisteti Kirde-Eestisse autonoomse moodustise loomise idee. Samal päeval oli Uussadamas parteikooosolek, kus otsustati valimisi mitte boikoteerida, neist osa võtta ja oma kandidaate toetada. Merekaubasadama parteisekretärile V. Truusele tehti ülesandeks need otsused ülelinnasele miitingule ette kanda. Ja ehkki sõnavõtusoov oli miitingu korraldajatele aegsasti teatavaks tehtud, V. Truusel esineda ei õnnestunud – talle ei antud sõna. Mina oletasin, et nüümoodi lähebki.

Mispärast?

Sest presedent oli juba olnud. Kui käisid juulimiitingu ettevalmistused, tegid merelaevanduse esindajad resolutsiooni parandusi, kuid neid ei aktsepteeritud. Siis palus merekaubasadama parteikomitee sekretäri asetäitja L. Galkin anda talle võimalus laevanduse ja sadama kollektiivide seisukohad miitingule teatavaks teha, ent sõna talle ei antud. Nii et siin on teatud seaduspärasust märgata.

Pluralism ilma teisitimõtlejateta?

Neil juhtudel paistab jah, et demokraatia küll, aga vaid niisugune, nagu meil, st. miitingu korraldajail, tarvis.

Kui meie arvamust, mis ei lähe kokku "kõigi" omaga, järjekindlalt ära kuulata ei taheta, miks me siis osaleme miitingutel, mille otsustega pärast enamik meie töötajaid nõus pole?

Igäihe oma asi on, kas miitingule minna või mitte. Ja üks kõik need, kes oma arvamise väljütlemise V. Truusele usaldasid, lootsid, et tal õnnestub kõnelda ja meie koondise rahva suhtumine välja öelda. Meilt oli miitingul mitte üle kahesaja inimese.

Tuleb välja, et Töökollektiivide Ühendnõukogusse kuulumise fakt ise võtab meilt võimaluse mõnes küsimuses teistsugusel seisukohal olla?

Me peame nähtavasti konkreetselt ära määratlema oma suhted Töökollektiivide Ühendnõukogu ja tema sekretärade nõukoguga, sest olukord kujuneb ebanormaalseks. Kui TKÜN-i täievoltsise liikmesorganisatsiooni esindajale miitingul sõna ei anta... Linna parteiorganisatsioonile me oma seisukoha muidugi teadvustame. Me ei ole nõus alternatiivsete valimiste ja Kirde-Eestisse autonoomse moodustise loomise ideedega.

Kas see "meie" on Eesti Merelaevanduse parteiorganisatsioon?

Need on parteikomitee pleenumil osalejad ja mu kolleegid parteikomitee aparaadist.

Agaga teie enda suhtumine?

Nonde miitingu otsustega ma nõus ei ole ja ma tõestan seda aktiivse osavõetuga valimiste ettevalmistamisest. Teen seda nii parteikomitee sekretäri asetäitjana kui ka saadikukandidaadina.

Missugune on praegune, miitingujärgne olukord? Kas mõni meie töötaja on oma kandidatuuri Tallinna Rahvasaadikute Nõukogusse maha võtnud?

Tänaseks on oma kandidatuuri maha võtnud viis inimest, kuid nad tegid seda juba hulk aega enne miitingut ja eranditult isiklikku laadi põhjustel.

Tähendab, meie poolt üles seatud kandidaadid on valmis valimisvõitluses osalema ja alustavad rasket valimiseelset maratoni. Ka teie alustate. Missugune on meeolu?

Võidutahteline.

Vestles Ljubov Kull

D. Prantsu foto

10. detsembril
mingem kõik valima!

Vladimir Tšebak

on sündinud 1952. aastal Moldaavias. Lõpetanud Odessa Merelaevastiku Inseneride Instituudi. Töötab Eesti Merelaevanduse operatiivplaneerimise osakonna juhatajana. Tallinnas elab 1975. aastast. Abielus, kahe lapse isa. Elab Mererajoonis Tuukri tänaval. Kandideerib Kadrioru valimisringkonnas nr. 13.

Seda noort, heatahtlikku ja väga energilist meest tuntakse mitte ainult Eesti Merelaevanduses, kus ta töötab, vaid ka paljudes muudes organisatsioonides. Selles pole midagi imelikku: Eesti Merelaevanduse operatiivplaneerimise osakonna juhataja Vladimir Tšebak on tänapäevainimene, kel pole igiammust bürokraadikogemust ega mõtlemissampe. Ühesõnaga, ta on inimene, kes väga hästi sobib oma praegusesse, linnanõukogu saadikukandidaadi osasse.

Võib-olla paistab see teile imeplik, kuid mul ei ole seda, mida nimetatakse valimisplatvormiks. Varavõitu on ju anda valijatele konkreetseid lubadusi, kui endal pole veel selget ettekujutust tulevase linnanõukogu kõigist funktsioonidest, võimalustest ja volitustest. Kuigi, mõtteid ja plaane on muidugi palju. Palju on seda, mis mind kui saadikukandidaati erutab, seda, mida teha või muuta tahaks.

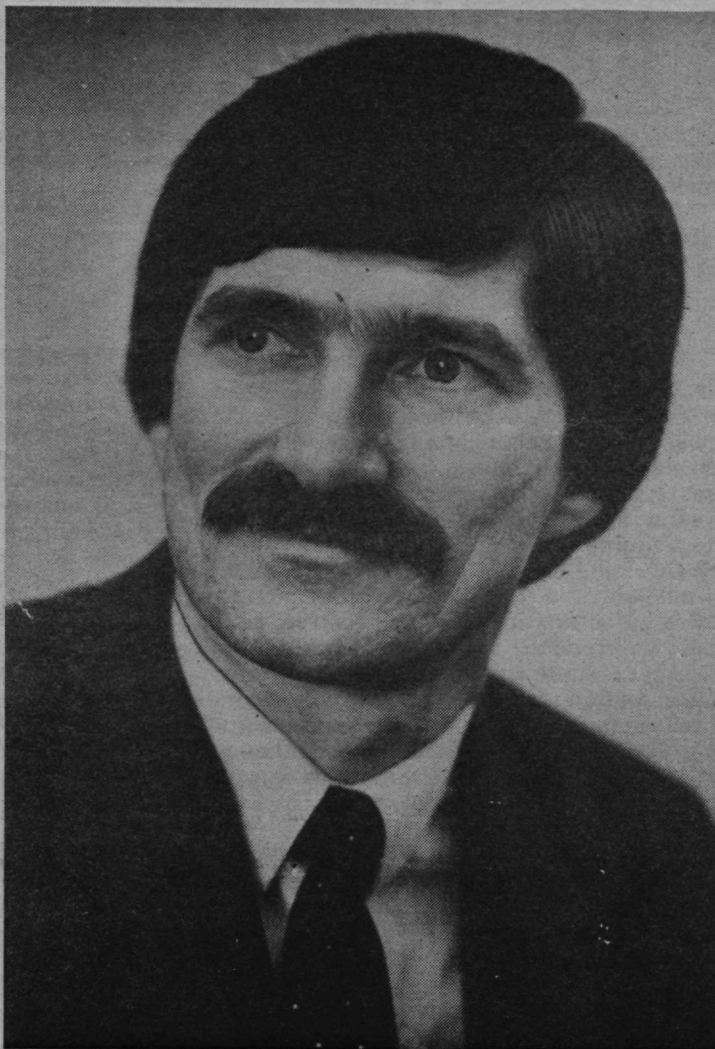
Kõigepealt arvan ma: on vaja mitte elamise ja olemise tingimusi parandada, vaid teha iga linlase elu tõeliselt täisväärtuslikuks.

Teie kui saadikukandidaat tunnetate arvatavasti eriti teravalt poliitilise võitluse pinget, mis on tekkinud seoses TKÜN-i ja Interliikumise pakutud alternatiiviga?

Minu meelest pole linnanõukogu koht poliitiliste vaadete ja rahvusküsimuse arutamiseks. Mis aga teie küsimusse endasse puutub, siis vastuseks sellele on ainult juba mu osavõtt valimistest, see, et ma ei võtnud oma kandidatuuri maha, nagu mulle soovitati ning et ma olen valmis valimisvõitluses osalema. See on mu poliitiline seisukoht ja mu inimlik platvorm.

Linnanõukogul ja linnavalitsusel peab olema rahalisi vahendeid peab olema linnavalitsuse omand. Pole ju saladus, et raha on võim. Mis te selle küsimuse kohta arvate?

See on väga tõsine küsimus, mis tahab põhjalikku uurimist. Kuidas linnavõim tööle hakkab, mis ta kompetentsi kuulub, missugused on ta suhted ettevõtetega? Ent mitte see pole siiski peamine. Peamine on probleemide püstitamine ja nende lahenduste. Oma juba küllalt

suurest erialasest ja inimlikust kogemusest tean ma, et ükskõik missugusel võimutasandil (olgu väike kontor või suur tootmiskoondis) mingit küsimust ka ei lahendataks, on lahenduskäik järgmine: kõigepealt öeldakse ei, siis – võib-olla, lõpuks aga muidugi jaa! Kõik sõltub vaid su enda veendumusest, visadusest ja tahtmisest. Peamine on mitte tegema sundida, vaid luua niisugused tingimused, et seda teha tahetaks.

Kui nüüd veel linnavalitsuse omandist rääkida – see ei koosne ju ainult maksudest, vaid ka linnavalitsusele kuuluvaist ettevõtetest, mis annavad täiesti reaalselt rahalist tulu linna arengu ja õitsengu tarbeks. Niisiis, kuidas linn rikkaks teha?

Omandi, sealhulgas munitsipaalomandi mitmekesisus võib väga suur olla. Ning praegu on raske ennustada, mis vormides kõik olema hakkab. Kuid linna enese ettevõtte

loomiseks on vaja suurt hulka professionaalseid töötajaid, ning vahendeid nende ülalpidamiseks. Lisaks veel üht tootmissfääri. Seepärast peab igal konkreetsel juhul eraldi otsustatama, millal on vaja uut üksust luua, millal juba olemasolev linna vajadusteks kohandada. Ja muidugi ei tohi nõukogud olla paluja osas. Neil peab olema raha ja õigus seda kasutada.

Kui nüüd veel rääkida võimalikust rajoonide ja rajooni täitevkomiteede kaotamisest ning uuele juhtimisstruktuurile üleminekust, siis loomulikule administratiivjao-tusele üleminek tundub muidugi mõistlik. Sel puhul peab küll kartma lihtvõimude ümbertõstmist ja lihtsustamist. Tähtis on, et selle kõige puhul kasutataks majanduspõhimõtteid. Et toimuvaga kaasneksid linnarahva jaoks muutused paremuse poole. Selles ma oma ülesannet näengi.

Meie elu õhustik ja tingimused on sellised, et tihti peale me ei tunne isegi oma trepikoja elanikke. Kuidas seda nähtust rahva omavalitsusega seostada?

Omavalitsus ei tähenda hoopiski, et linna või rajooni elanikud tule-

asja lahenduskäik on meil ikka järgmine: kõigepealt öeldakse ei, siis – võib-olla, lõpuks aga muidugi jaa! Tähtis on, et igatüht, kes mõne probleemiga tuleb või küsimuse esitab, kuulda võetaks ning et ta ammenda-va vastuse saaks. Et nii läheks, oleneb väga palju sellest, keda me valime ja linna juhtima paneme.

Linnanõukogu võimuses on lahendada ka alkoholi- ja osaliselt bensiiniprobleem, avalike tasuta tualettide puhtusest rääkimata.

Olen sügavalt veendunud, et linnanõukogu peab otsustama, täitevkomitee aga otsused teoks tegema.

Peaasi, et elu paremaks läheks. Selle eest hakkam võitlema.

iga tema tõstatatud küsimus. Et kuuldaks igatüht, kes mõne probleemiga tuleb või küsimuse esitab, ning et ta saaks ammendava vastuse. See aga oleneb juba paljuski sellest, keda me linnanõukogusse valime.

Kas te näete võimalusi mere ökoloogiaprobleemide lahendamiseks?

Sagedamatest mõtetest ja rohkemast rääkimisest mu meelest need asjad ei parane. Vaja on vahendeid konkreetse pikaajalise programmi realiseerimiseks ja sooliidsete tänapäevaste puhastusseadmete ehitamiseks. Ning muidugi peab inimestesse süstima elementaarset kultuursust, looma olukorra, kus igasugune harimatuse ja viisakusetuse avaldus oleks lubamatu.

Missugune on teie meelest linnanõukogu ja linna täitevkomitee funktsioonide vahekord?

See on lihtne: linnanõukogu peab otsustama, täitevkomitee aga ellu viima.

Missugune on teie kreedo?

Saadik arendab sageli tormilist tegevust, korraldab valijatega kohtumisi, aga tulemusi kui niisugu-

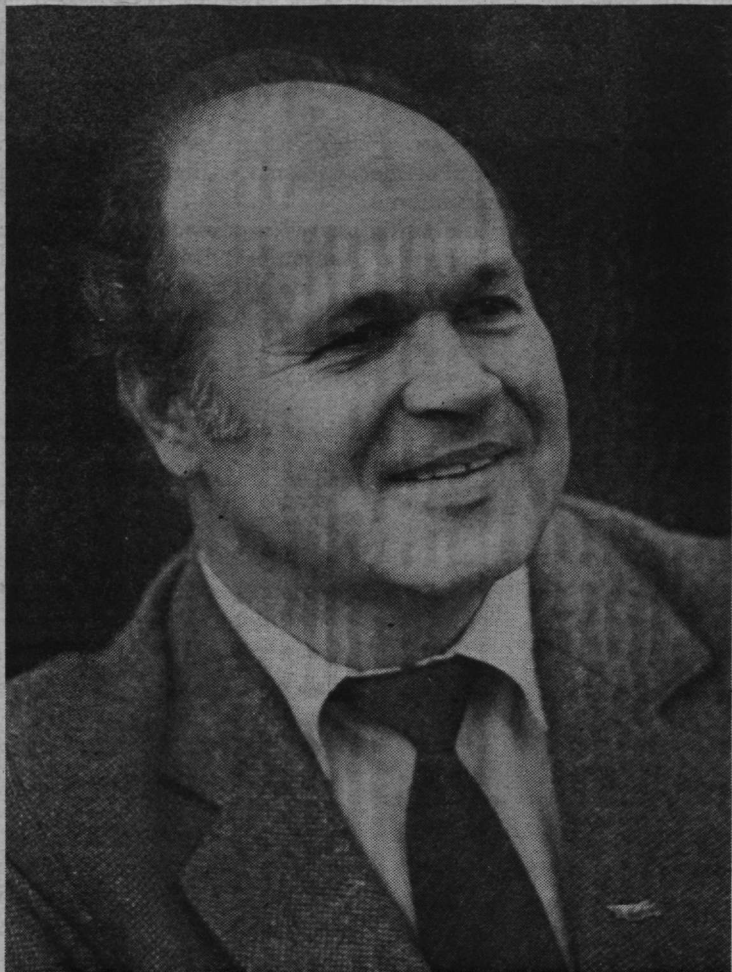
Kui ei saa, aga rahvas väga tahab, siis saab!

vad kokku ja otsustavad midagi ära. Nemat ei otsusta midagi. Minu meelest seisneb omavalitsus selles, et linlaste poolt tõstatatud küsimusi saab linna täitevkomitee lahendada, pöördumata Ministrüte Nõukogu või Moskva või mõne muu kõrgemalseisva instantsi poole. Küsimust tõstatada või arvamust teada saada pole raske. Tähtis on, et linnanõukogu saaks otsustada ja otsust teoks teha. Tähtis on, et iga linlane tunnetaks linna täitevkomitee asjasthuvitatust ja tähelepanu

seid pole ollagi. Seepärast arvan ma, et valijaile pole vaja ette kanda, kui palju on tänavaid asfalteeritud, kuid istutatud või midagi toodetud, vaid kui palju inimesed paremini on elama hakanud.

Mu põhimõte on: otsingud ja visadus. Selle eest hakkam võitlema.

Vestles
Jelena Bulatova

D. Prantsu foto

Vladimir Kudrjavitsev

on sündinud 1949. aastal Kostroma oblastis. Lõpetanud Leningradi Kõrgema Merekooli ja NLKP KK Kõrgema Parteikooli. Tallinnas elab 1965. aastast. Töötanud raadiojaama ülemena, kapteni esimese abina välissõitudel, Eesti Merelaevanduse parteikomitee sekretäri asetäitjana; praegu parteikomisjoni esimees. Aktiivne tervise liikumise korraldaja ja propageerija. Talisuplejate klubi "Harku" juhatuse liige. Täiskasvanud tütre ja poja isa. Elab Öismäel. Kandideerib 11., Öismäe lõunavalimisringkonnas.

OLEME "GLOBAALSEST" NII SISSE VÕETUD, ET "PISIASJAD" JÄÄVAD UNARUSSE

Viimase nelja aasta jooksul on mul tulnud suhelda paljude eri rahvusest erinevate iseloomude, veendumuste ja vaadetega inimestega. Ent kõiki neid, kellest jutt, ühendab ühine tegevus tervisekarastuse ja talisuplus klubis "Harku". See on tõeliselt suurepärase ja kordumatu tunne – terve inimese tunne. Paljud tahaksid selles lukumises osaleda, ent kahjuks ei jätku tahet.

Mu sõbrad ja tuttavad leiavad, et ma olen tahtejõuline ja sihikindel inimene, kes suudab mõista ligimese probleeme ja teise inimese valu tunnetada kui enda oma. See aitab mind ja ühtlasi võimaldab suure hulga omast vabast ajast pühendada tervise liikumisele Öismäel.

Oma saadikutegevuses eelistaksin ma:

- Aktiivselt kaasa aidata linnanõukogu muutmisele autoriteetseks linna peremeheks, kel on piisav eelarve rahuldamiseks kodanike kultuuri-, sotsiaal- ja majandusalaseid vajadusi. Täie otsustavusega kaotada juhtimisstiilist ametnike vastutustundetust, upsakus ja asjaajamisega venitamine.
- Otsekohe lülituda Harku järve taastamise, puhketsooni ja tervise eluviiside propageerimise kompleksi loomisse järve äärde. Hädavajalik on arendada ja tugevdada tervisekarastajate ja talisuplejate klubi "Harku" materiaalselt baasi, püüda saavutada tervise liikumise massiliseks muutumist Öismäel. Nende abinõude alusel märgatavalt parandada tööd noortega.
- Hädavajalik ja kasulik on moraalselt ja materiaalselt ergutada töölisi ja teenistujaid, kes osalevad kehakultuuri- ja tervise liikumises, sest nende töö on viljakam. Need inimesed on stressi- ja konfliktiolukorras rahulikamad, see aga tähendab, et mõjuvad tervendavalt kõlbelsele situatsioonile kollektiivides.
- Edasine teeninduse arendamine Öismäel. Rajooni elanikel pole korralikku sauna, muga-

vat pesumaja ja paljusid muid teenindusliike.

● Eriti sallimatult suhtun ma kultuuritusse, matslusesse, jultumusse. Need nähtused löövad meil üle pea kokku. Oleme "globaalsest" nii sisse võetud, et "pisi asjad" jäävad unarusse. Need viimased on trepikodade ja hoovide kord, puhad seinad, lõhkumata aknad, korras telefoniputkad jne. Selge, et kui miski ei ole kellegi oma, siis on neid küsimusi raske lahendada. Ent just pisi asjade kaudu inimlikustame me oma suhted. Ja mina olen selle poolt.

Mu poliitilised veendumused.

- Eestil peab uuenenud NSV Liidu föderatsiooni raames olema poliitiline ja majanduslik iseseisvus.
- Usun Eestimaa Kommunistliku Partei tegevusse perestroika ülesannete teostamisel. Olen veendunud, et praegusel väga raskel etapil on see vabariigis ainus reaalne ja dünaamiline jõud, kes suudab tervest mõistusest lähtudes otsuseid vastu võtta.
- Rahvusvahelistes küsimustes olen NLKP KK rahvussuhete pleenumil vastu võetud seisukohtadel. Rahvuse prioriteedi loomungit pean ekslikuks ja poliitiliselt kahjulikuks.

Neile, kes ootavad...

Eesti Merelaevanduse laevade asukoht seisuga 4. detsember (peadispetšeri osakonna andmeil)

"IVAN RABUŠKIN" – teel New Orleans'i
 "70-LETIJE OKTJABRJA" – teel New Orleans'i
 "VIKTOR BAKAJEV" – teel New Orleans'i
 "KRISTJAN PALUSALU" – teel Tallinna
 "VIKTOR KINGISSEPP" – teel Roueni
 "SKULPTOR MATVEJEV" – teel Cardiffi
 "NIKOLAI JANSON" – teel Antwerpeni
 "BORISS BUBIN" – Tallinnas
 "NIKOLAI VILKOV" – teel Cienfuegosesse
 "TIMUR FRUNZE" – teel Las Palmasesse
 "ALEKSANDR OSSIPOV" – teel Riiga
 "LENINSKAJA GWARDIA" – teel Antwerpeni
 "ALEKSANDRA ARTJUHHINA" – remondis Szczecin
 "ANDREI ANDREJEV" – Free-townis
 "MAKSIM LITVINOV" – Bandjulis

"PJOTR KRASSIKOV" – Monrovia
 "VASSILI ŠELGUNOV" – Luan-das
 "JOSSIF DUBROVINSKI" – teel Hamburgi
 "NIKOLAI ŠVERNIK" – teel Lomésse
 "JOHANNES LAURISTIN" – Severodvinskis
 "JAAN ANVELT" – teel Las Palmasesse
 "OLGA VARENTOVA" – Abidjanis
 "IVAN RUSSAKOV" – Tallinnas
 "PAVEL DAUGE" – teel Tallinna
 "MIHHAIL KEDROV" – Norrköpingis
 "IVAN BELOSTOTSKI" – teel Veneziasse
 "ALEKSANDR VINOKUROV" – teel Conakrysse
 "VERA LEBEDEVA" – Berdjanskis
 "IVAN POKROVSKI" – Tallinnas
 "VILJANÕ" – Rostockis
 "GRUMANT" – remondis Loksals

"GULBENE" – La Coruñas
 "KOHTLA" – Marina di Carraras
 "KÖPU" – Aleksandrias
 "PAIDE" – teel Kalundborgi
 "POVENETS" – Setubalis
 "RISTNA" – teel Calais'sse
 "HELTERMAA" – Velsenis
 "SEGEŽA" – Kaliningradis
 "OSVALD TUUL" – Leningradis
 "HUDOŽNIK NESTEROV" – Szczecin
 "IVAN RABTŠINSKI" – Leningradis
 "ARNOLD SOMMERLING" – teel Barcelonas
 "HUDOŽNIK PIMENOV" – Quimperis
 "HUDOŽNIK KORIN" – teel Szczecinisse
 "JURI KLEMENTJEV" – Leningradis
 "KAPTEN VOOLENS" – Københavnis
 "MEHAANIK KRULL" – teel Tallinna
 "JUNÕI PARTIZAN" – Amsterdams

"KESSULAI" – teel Århusi
 "VIIRELAI" – Tallinnas
 "MANILAI" – Tallinnas
 "SUURLAI" – üürile antud
 "HEINLAI" – Helsingis
 "VASSILI KUTŠER" – Rostockis
 "FRITZIS GAILIS" – Roomassares
 "GLEB SEDIN" – Tallinnas
 "FRITZIS ROZIN" – remondis Loksals
 "AUGUST KULBERG" – Moerdijkis
 "AMBLA" – teel Tallinna
 "ANDJALFELD" – Haldenis
 "AEGNA" – remondis Loksals
 "KABONA" – Gävles
 "MOHNI" – Sunderlandis
 "RAPLA" – Ventšpilsis
 "SEMJON ROŠAL" – Kristiansandis
 "TERIBERKA" – teel Tallinna
 "VIRTUSU" – teel Brusselisse
 "KARL KRUSTEIN" – Tallinnas
 "OSMUSSAAR" – Rostockis
 "OTEPÄÄ" – teel Rotterdami
 "TAHKUNA" – Haldenis

Ajaleht ilmub teisipäeviti

TOIMETUSE AADRESS:
 200010 Tallinn, Uus-Sadama 14
 Telefonid:
 43-05-09 ja 42-84-69 (korrespondendid ja vastutav sekretär), 42-56-44 (toimetaja)

EKP Keskkomitee Kirjastuse trükikoda
 Ofsettrükk
 Maht 2 trükipoognat
 Tellimuse nr. 4981
 Tiraaz 4000

Toimetaja
 ROMAN TRUBETSKOI
 Tegevtoimetaja
 MADLI VITISMANN